

تبلیغات بی‌مزد و واجب!

کیوان بالاسرای

اشاره:

در این دو شماره از مجله که موضوع پرونده ویژه‌مان موسیقی بود؛ احیاناً اطلاعاتی را که مربوط به نحوه نفوذ و گسترش برخی موسیقی‌های مشکوک در داخل کشور بوده را مطالعه کرده‌اید. اما همیشه این نفوذها از طریق حمایت‌های مالی کلان و با کمک نیروهای معاند و عوامل خارجی نیست! گاهی این خود ما هستیم که با عدم آگاهی‌مان باعث گسترش و نفوذ تفکر گروه‌های خاص موسیقی در کشور می‌شویم. بشی هم که در این دو صفحه مورد نظر ما است، جزء همین دشمن مهلک‌تر است؟! تقکرات غلط و آلوده ممکن است حتی از طریق هر نشریه؛ کتاب؛ رسانه‌های جمعی؛ رادیو و تلویزیون؛ اینترنت و ... آن هم کاملاً ناخواسته در سطح جامعه پراکنده شود. اما موسیقی‌هایی که برخاسته از مکاتب آلوده‌ای مثل شیطان‌پرستی و نژادپرستی و ... هستند؛ از چه طریقی ممکن است (کاملاً ناخواسته) در جامعه رواج پیدا کنند؟

جید

۲۸

ش ۱۳۱

برگزاری کنسرت موسیقی

پرونده ویژه

با وجود ممنوع بودن آموزش یا

تحصیل موسیقی مثال در

آموزشگاه‌های موسیقی، انواع سازهای آن در مغازه‌های سازفروشی به فروش می‌رود و انواع کلاس‌های آموزشی آن در بعضی آموزشگاه‌های دارای مجوز، به صورت پنهانی آموزش داده می‌شود.

طبیعی‌ست جوانانی که به‌صورت خصوصی زیر نظر اساتید آموزش دیده‌اند، تمایل پیدا می‌کنند تا کم‌کم برای خودشان کنسرتی برگزار کنند و شهرتی بهم بزنند! تا به حال در بعضی از استان‌های کشور گروه‌های مختلف مثال موفق به برگزاری کنسرت شده‌اند. از

۱ کتاب

در داخل کشور و از حدود سال ۱۳۷۵ تا به حال، ده‌ها کتاب که عموماً به صورت متن اشعار گروه‌های معروف همراه با ترجمه آن‌ها می‌باشند، به چاپ رسیده است. در کنار آن‌ها ده‌ها نشریه نیز غافل از گرایش‌ات اعتقادی و خصوصیات اخلاقی این گروه‌ها اقدام به چاپ شعر یا مصاحبه از این گروه‌ها کرده‌اند.

در متن این کتاب‌ها، اشعاری با موضوعات ضد دین، خشونت و ... موج می‌زند و نویسندگان این کتب با چاپ بیوگرافی و تصاویری از اعضای گروه یا مصاحبه با آن‌ها اقدام به تبلیغ گروه‌های موسیقی کرده‌اند. حتی در یکی از این کتاب‌ها، نویسنده پای خود را فراتر گذاشته و اقدام به چاپ علائم خاص کلیسای شیطان روی جلد کتاب خود کرده است. در صفحات مقدمه عموم این کتاب‌ها سعی شده این نکته بیان شود که گروهی که کتاب درباره آن نوشته شده، گرایش‌ات ضد آمریکایی و مخالف با صهیونیسم داشته است ... در حالی است که عموم این گروه‌ها آنارشیست بوده و اصلاً با هر حکومت و دولتی مخالف هستند! در مورد تعداد کتاب‌های چاپ شده با این مضامین در ایران می‌توان بیش از ۵۰ جلد کتاب را تخمین زد. البته بعضی از گروه‌های تحقیقاتی تعداد کتاب‌های چاپ شده در این زمینه را تا ۲۰۰ عنوان نیز بیان کرده‌اند.

جالب است بگوییم این کتاب‌ها هر ساله از طریق انتشارات مربوط در نمایشگاه بین‌المللی کتاب به فروش می‌رفتند و موجی از مخاطبان خود را به نمایشگاه می‌کشاندند.

جالب‌تر آن که دکوراسیون غرفه‌ها نیز مانند محتوا و جلد کتاب‌ها با رنگ‌های سیاه و سرخ طراحی می‌شدند. در غرفه‌ها پوستر خواننده و گروهی که کتاب درباره آن چاپ شده بود به عنوان هدیه به خریداران کتاب اهدا می‌شد.

جوانان علاقه‌مند بعد از خرید این کتاب‌ها، کتاب را برای بارها می‌خوانند (حتی اقدام به حفظ اشعار انگلیسی آن می‌کنند) و همراه با کتاب کلیپ‌های غیرمجاز گروه مربوطه را از طریق سی‌دی‌های قاچاقی یا ماهواره تماشا می‌کنند.

بعد از خواندن این کتاب‌ها، علاقه‌مندان اطلاعات و نظرات خود را درباره گروه و اشعارش در میتینگ‌های گفتگو، یا در پارک‌ها و یا چتروم‌های اینترنتی رد و بدل می‌کنند.

۳

برنامه سازان

برنامه سازان چون تنها از ساختار مفرح و شاد این موسیقی‌ها بهره می‌گیرند از محتوای این گروه‌ها یا گرایش‌های سازندگان آن آگاه نیستند.

به غیر از تلویزیون، این موسیقی‌ها در برنامه‌های رادیویی نیز به کرات مورد استفاده قرار می‌گیرند.

البته به غیر از موسیقی‌ها، تلویزیون تا به حال چندین بار به صورت ناآگاهانه و ناخواسته از نشانه‌ها یا مفاهیم شیطانی در برنامه‌های خود استفاده کرده.

برای مثال پخش تیزر تبلیغاتی از موسسه‌ای که جایزه آن دارای عدد ۶۶۶ بود!

۴ اینترنت

اینترنت به خاطر آن که رسانه‌ای با قابلیت فعالیت‌های زیرزمینی است و ردیابی و شناسایی کاربران آن مشکل و پیچیده است، به یکی از رسانه‌های اصلی شیطان‌گرایان تبدیل شده و بیشتر گروه‌های شیطانی برای تبلیغات و بحث و گفتگو از آن استفاده می‌کنند.

گاهی کاربران اینترنت که در محیط مجازی برای خودشان وبلاگی دست و پا کرده‌اند و ابدا هم دارای تفکرات شیطان‌پرستی نیستند، باعث ترویج موسیقی شیطان‌پرستی می‌شوند. کافیست بعضی کاربران که از یک موسیقی آنچنانی خوششان آمده؛ آهنگ مد نظر را «لینک» کرده و روی وبلاگ خودشان قرار دهد.

همین کافیست! به همین راحتی یک فرصت دیگر (هرچند کوچک) برای توسعه و اشاعه آثار متال فراهم می‌شود. بد نیست همیشه در مقابل اعمالی که انجام می‌دهیم کمی احساس مسئولیت داشته باشیم.

نکند عدم آگاهی ما از یک پدیده؛ یک آهنگ؛ یک عکس؛ یک نماد و باعث اشاعه فرهنگی غلط در جامعه شود؟!

منابع:

www.seemorgh.com/news

jamejamonline.ir

در تلویزیون، برنامه‌هایی که ریتمی تند و نیاز به موسیقی‌های پر جنب و جوش دارند؛ مانند برنامه‌های ورزشی، خبری یا تبلیغات بازرگانی و... این موسیقی‌ها را در قالب برنامه‌های خود می‌گنجانند. استفاده برنامه‌سازان از این موسیقی‌ها به دلایل زیر است:

۱- ساختار این موسیقی‌ها با محتوای برنامه‌ها که مثلاً قرار است مهیج باشند، متناسب بوده و در صورت استفاده نکردن از این موسیقی‌ها، پیدا کردن موسیقی جایگزین کار مشکلی است! غافل از آن که این سستی در ساخت یک آهنگ مناسب برنامه تولیدی؛ چه کمک بزرگی به گسترش این نوع موسیقی‌ها در جامعه می‌کند.

نکته قابل توجه حضور خبرنگاران خارجی قبل و بعد از اجرا و تهیه گزارش‌های مستند خبری توسط آن‌ها می‌باشد. تا به حال گزارش‌ها یا برنامه‌های مستند زیادی توسط گروه‌های غربی و اروپایی در مورد موسیقی غربی در ایران ساخته شده است.

حتی دیده شده است که یک محقق خارجی از طرف فلان دانشگاه غربی برای دریافت مدرک دکتری یا انجام پروژه تحقیقاتی به ایران آمده و به تحقیق درباره گروه‌های موسیقی یا گروه‌های شیطانی پرداخته است.

۳- تلویزیون و رادیو: بدون تعارف باید گفت که صدا و سیما هم از آن دسته عواملی است که گاه به طور ناخواسته باعث ترویج آثار موسیقیایی نامناسب می‌شود.

جمله اجراهای مهم می‌توان به اجرای سال ۱۳۸۴، در دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، جشنواره گروه‌ها در سال ۱۳۸۵ در دانشگاه تهران و همچنین اجرای دیگری در تالار خانه معلم تهران در سال ۱۳۸۵ و اجراهای متعدد دیگری در تهران، اصفهان، شیراز، مشهد و... اشاره کرد.

براساس ترفندهای گروه‌ها جهت گرفتن مجوز، اجراها معمولاً در دانشگاه‌ها و در تعطیلات اعیاد مذهبی مانند عید مبعث، عید قربان و... برگزار می‌شوند.

عموماً مجوزدهندگان به این اجراها از محتوای این موسیقی‌ها و شکل و شیوه اجرای آن مطلع نیستند و گروه‌ها برای گرفتن مجوز اجرا، جهت اغفال مسوولان مربوطه به انواع ترفندها دست می‌زنند.